

Nro. 29.

**A FELS. R. TSASZARNAK ÉS A KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.**

*Költ Bétsben Kedden Octobernek 8-ik napján,
1799-ik esztendőben.*

Béts.

Ö Felsége a' maga neve' napját pénteken, az az 4 dik Octoberben, *Laxenburg* névű nyári mulató Kastélyában méltóztatott el-ünnepelni ; dél után valami öt óra tájban meg jelent Ö Felsége Felséges Afzszonyunkkal, a' falú mellett lévő szép térséges mezőn, ottan szemlélte a' számára fel állított zöld ágokkal fel-ékesített tróusból a' tsintalan parasztoknak vig játékjaikat, mellyel a' földmivelő ifjuság innepi tiszteletet tett ö Felségének : Mind hajdon a' Romaiak *Circus* név alatt szoktak volt, triumphalis arcusok alatt,

oly módon voltak ezen parasztoknak játékaik is el intéztetve; pálya-futással, minden féle testi agilitásokkal, ugrással, nyerték a' fel-tett jutalmakat az ifju paraszt legények és leánykák. A' szép mezei multság után estvère kelve öröm-kiáltások között tértek ismét vissza ö Felsegek nyári palotájokba; a' hol a' következett Vasárnap, illuninációk, és hasonló-képpen külömb-külobb féle vig idő-töltesek, karu-felezések, hajozások folytak.

Nékünk ma sok volna, mit írjunk: de ma fogunk irni leg rövidebben. — Sok leveleink érkeztek Erdélyből és Magyar Országról; melyeket *ex officio* ki kell nyomtattatnunk: a' külső levelek tele vagynak fontos tudósításokkal, melyekből tsak kevésel szolgálhatunk — minthogy egymásnak felette sokakban ellene mondanak. Ezek a' *Helvétziai* és *Hollandiai* dolgokat foglalják magokba. Tele vagynak vélek a' Hámbuggi, Fránkfurtti, és Régenburggi, 's-más minden levelek: de hijába — mert ezek ellene mondanak — nem tsak egymásnak, hanem tulajdon magoknak - magoknak is. — Várjunk bizonyosabbakat. — A' Bétsi Udvari Ujjságban a' következőket hirdettette-ki (altálunk a' lehetőségig szóról szóra fordítva), a' mult Szombaton, Oktob. 6-dikán, a' Fő hadi Cancellária: — „

„Károly Királyi fő Hertzegtől olyan tudósítás érkezett ide Bétsbe, hogy a' Gen. Petraschtól (a' Helvétziai egyesült tábornak bal szárnyáról) ö Fő Hertzegségéhez érkezett jelentés szerént, az ellenség Sept. 25-dikénn hajnali 3 órakor, a' *Linth* mejjékénn fekvő Gen. *Hotze*' tábo-

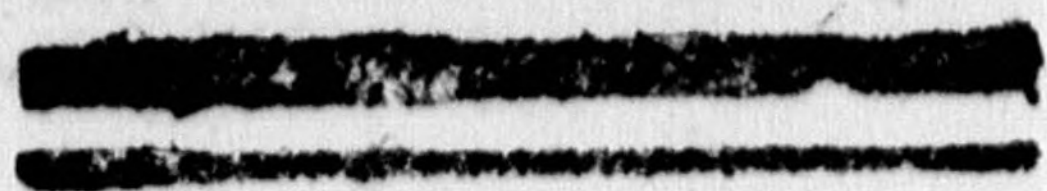

rát, nagy erővel meg támodta, és ezt, a' leg vakmerőbb ellentállás mellett is, hátrálásra kényszerítette, az után, minekutánna F. M. Lieutenant *Hocze'* maga, már jó reggeli 5 orakór megölette volt. —

„Ezen történet után F. M. Lieutenant *Petrasch*, az említett táborral, *Bildhausonn* keresztül *Lichtensteyg* felé hátrált vissza: a' midőn egyszersmind *Linken* és *Jellachich* Generálisaink, *Graubundiának* és *Vorarlbergiának* fedeztetésére fordították szükséges gondoskodásaikat. —

„Minthogy továbbá, Gen. *Nauendorff*től (a' Helvétziai egyesült tábor' jobb szárnyáról) olyan jelentés érkezett *Károly Királyi* fő Hertzeghez, hogy ugyan azon Sept. 25-dikénn, az ellenség' a' Generál-Lieutenant *Korsakow'* vezérlése alatt Helvétziában lévő (a' *Linthnek* a' *Zürchi* tóba való szakadásától fogva a' *Limathnak* az *Aarba* való szakadásáig ki-kerjeszkedő, és ez szerént a' Helvétziai tábornak *Centrumát* formáló) *Orosz* tábort is két felőlről meg-támodta, és ezt, a' leg vitézbb ellentállás mellett is, a' maga fekvéséről el-menni kényszerítette legyen; 's-minthogy végezetre, mindenünnen olyan jelentések érkeztek ö Királyi Fő Hertzegségéhez, hogy azon ellenséges seregeknek nagyobb része, a' melyek eddig a' *Közép-Rénusnál* feküdtenek, most már a' *Felső-Rénus* felé kezdtek legyen fel-vonni magokat: mind-ezekre-nézve ö Fő Hertzegsége is arra indittatott, hogy a' magával lévő seregeknek nagyobb részével, ugyan azon *Felső-Rénus'* vidékeire fel nyomúljon, hogy a' magokat elő adható további történetekre nevezve kéz-ügyben lehessen. A zonközben pedig a' Gen. Hertzeg

Schwartzenberg' vezérlése alatt, a' *Manhaimi* környékek' fedezésére is, ahoz-alkalmaztatott számu fegyveres seregeket hagyott hátra ő Fő Hertzegsége.

„Az *Olosz* táborunknál, szükségesnek találta *Gen. Melas*, a' vezérlése alatt lévő seregeket egy felől *Suzának* és *Rivolinak*, más felől pedig előbb *Saluzzónak*, és azután *Pignerolnak* elfoglalására, ki rendelni. Sept. 24-dikénn hajnalban, *H. Lichtenstein* a' *Gen. Ott* Divisiójával, ki is most gyengélkedő egészségben vagyon, *Saluzzón* keresztül útnak indult, 10 ora tályban *Pignerolnak* fele-útján az ellenségre talált, azt bátran mag támadta, és már délben *Pignerolt* elfoglalta. — „Sebessen esvén a' tsatázás, a' mi vesztésünk kevés volt; ellenben 2 ágyut, és néhány száz embert el-fogtunk. — Hasonló szerentsével folyt a' *Gen. Keim*' proba-tétele is *Suza* ellen: mind ezekről a' két proba-tételekről pedig, további bővebb tudósításokat ígér *Generál Melas*. —

Ugyan ez nap a' *Rivoli* mellett lévő poszt ellen is, a' honnét a' 7-dik *HuszárRegement*-béli *Májort Mescót* egy 5000 gyalogokból és 100 lovasokból álló ellenséges csoport, ki nyomta volt, *Generál Keim* elő nyomulván, az ellenséges sereget, két szárnya félől és hátulról meg-támodta, és *Rivoliból* ki-vérvén, az ejjszakának bé-következéseig kergette. Az ellenség ezer embert vesztett ezen alkalmatossággal, kik között százan fogattattak-él; a' mi holtakból, sebesekből és nem. találattókból álló vesztésünk, 230 emberre, és 51 lórament. *Benitzky* nevü derék *Al Hadnagyunk*, terhes sebet kapott.

Szerént, valami 10 vagy 12 ezer emberekből álló Orosz segítő sereg szállván ki két napokkal az előtt a' *Hollandus* partokra, a' mely által a' *York* Hertzeg vezérlése alatt lévő Anglusok 20, az Orosz tábor pedig 16 vagy 17 ezer emberekre telvén félelmes állapotba helyheztesztődött az a' Gallo-Batavusoknak egész hadi lineájok, a' melynek Sept. 19-dikénn, mind a' Centrumát, mind pedig két szárnyait meg-támadták az Anglusok és Oroszok. Az Oroszokat Generál Lieutenánt *Hermann* vezérelte. A' főbb erő, a' Respublikánusoknak bal-szárnyok ellen dolgozott: a' mely szárnyánn ez szerént a' viaskodás is leg hevesebb és tüzesebb volt. Az Oroszok itt, még mingyár eleinten némü-némü nyereséggel kezdték - el a' tsatázást: egész a' sántzaikig rohantak a' Hollándusoknak. Hanem, nem sokáig kedvezett a' szerentséjek. A' Frantzia batteriák tüzelni kezdettek reájok, 's-egyszersmind mind két szárnyaikra reá ütöttek az Oroszoknak; a' kik ugyan legnagyobb vitézséggel védelmezték magokat: hanem, végezetre körül-kerittetve lévén, és segítségük sem érkezhelvén, el kellett a' nagy erőtől nyomattatniók. Gen. *Hermann*, négy órákig védelmezte magát az Oroszokkal: hanem midőn katonáit, minden felől körül-kerittetve, hullani, 's-az Anglusoktól egészfzen el-vágodva lenni, látta volna, és már segedetmet sem várhatott, magát a' véle lévő tsoporral, fogságra adta. —

„Hanem nem ilyen szerentsével folyt a' Hollándusok' részéről az ő egész lineájoknál a' tsatázás. Az ő jobb szárnyok egész délig vitéz módra védelmezte ugyan magát: hanem dél-után 2 órá tályban ujjanton a' frontjokra ütöttek az Anglusok, és 2 ezer Oroszok a' szárnyokba vágta: melyhez képeft itt el-hagyni kéntelenittettek *Oud-Carspel* nevű körül-sántzólt posztjokat a' Hol-

lándusok; egyebek között egy fel-lobbant puskaporos szekér is nagy rendeletlenségbe hozta volt őket. Az után, *St. Pancras*nál gyűjtötte *Gen. Daendels* a' maga seregeit öfzize, a' honnét nem rég nyomult volt előbb.

„Igy hát mind két Fél a' maga lineájában maradott. Mint 10-dikben a' Hollándusok, ugy most 19-dikben az Anglusok voltak a' meg-támogatók. A' Hollándusok 2000 el-esztekre, 800 sebe-sekre, és 2 ezer el-fogattattakra teszik a' másik Fél' vesztesét; a' magokét nem határozták még meg, ezt 'hát az Anglus officiális tudósításokból fogjuk meg-látni. Mind két Fél' vesztesét egy formájúnak írják némelyek.

Amsterdamból, Sept. 10-dikénn: — „

Gen. Hermann, egy 50—60 esztendő s koru ember, és annak a' *Gen. Hermann*nak iratik lenni, a' ki a' *Persák* ellen vezérelte volt az *Orosz* tábort. A' véle fogságra esett *Oroszok*ról azt mondja, hogy dicséretes vitézséggel viselték magokat: de az Anglusoktól későre érkezhelvén a' segítség, kéntelenek voltak, sokaknak el-hullása után, meg adni magokat. *Gen. Hermann*nak már a' lovát is el lötték volt alólla. —

„*Gen. Dumonceau*, a' ki a' Hollándus tábornak centrumát vezérelte ezen 19-dik Septemperi tsatában, egy kemény vak-ütést kapott egy golyobistól a' mejjénn, de a' mely nem hatott belé a' testibe. Némelyek ötöt az ólta meg-hólt-nak írják lenni. — *Gen. Daendels*, 20-dikban éjjel vizsza szállott *Oud-Carspel* nevü sántzaiba, a' honnét az nap' ki-veretett volt. — A' bal szárnyát a' *Batavus* és *Frantzia* egyesült tábornak,

a' melyet az Oroszok előbb egész a' fántzokig vizsgálta-verték volt, Gen. *Vandame* vezérelte; — Némely levelek szerént, a' tsata után egy levelet irt Gen. *Hermann* a' Hollandiában lévő Anglus seregek' fő vezér ekhez *York* Királyi Herceghez.

Helvétziából: — „

„Ha izinten az Orosz seregeknek (igy irnak *Lindauból*) *Zurchból* lett ki nyomattatások után, nékiek *Schafhausenaél Svévia* felé, a' *Hotze'* tábornak pedig *Bregencz* felé kellett is vonni magokat: tsak ugyan nagy reménsséggel lehet a' dolgok helyre-hozattatását minden órán remélni, mivelhogy Gen. *Suwarow* már 22-dikben a' *St Gotthard* hegyét el-foglalván, minden környülállások szerént az elő nyomult *Frantzia* tábornak jobb szárnyába szándékozott innét vagni: melyhez-képpelt egy' része a' ezen hegyekenn egyesült seregeknek az Orosz Gen. *Rosenberg'* vezérlése alatt, a' *Levinerthalonn*, a' más része pedig a' Gen. *Auffenberg'* vezérlése alatt a' *Maderanerthalonn* keresztül, nagyon a' jobb szárnyához közelített volt már a' *Frantzia* tábornak.

A' Gen. *Hotze'* szerentsétlen halálát így irják: — Sept. 25 dikénn reggeli 5 orákor hir-érkezett hozzá, hogy az elleniég azon éjjel a' *Linth'* vizénn keresztül jött légyen. Gen. *Hotze* azonnal lóra ülven, késérőivel együtt a' *Schaennis* és *Kaltenbrunn* között fekvő posztoknak recognoscérozásfokra indult. Hanem, mikor világosodni kezdett volna, magát hirtelenséggel körülvétetve lenni szemlelte az ellenségtől. Nehány puska-lövesek által haláloson meg-sebelsülve, a' földre esett lová határol, és más nap halva találta-tott-meg.

Magyar Ország.

Szeged. 15. September: — „

„Éppen ma tartotta Tek. Nemes Csongrád Vármegye ezen Királyi Varosban Mántua Várának meg-veteléért, a' Novinál, és más helyeken Olofz. Országban történt bokros győzödelmeinkért a' Te Deum laudamust, a' mikor e' Nemes megyében lévő Tisztviselő Urak, Egyházi rendből való Tisztelendő és Tiszteletes Atyák, ezen Inneplésre szép számmal fel-gyülekeztek. Kik is a' meg-nevezett naponn, reggeli kilentzed-fél órakor a' Tekintetes V. Ispány Horgasi Kárársz István Ur' házatól, az hálá adó áhítatosság véget, mind együtt a' Katedrale Templom felé szép rendel meg indultak, előttök menvén a' B. Vétsei Huszárjainak egy része katonai renddel. — Mikor a' Templomhoz értek a' fent titulált Urak; már akkor az itt lévő gyalogság rendbe állott töltött fegyverekkel a' Templom frontja előtt; benn pedig a' Templomban a' Tisztelendő Contionátor Ur németh nyelveben serkengette az egyben gyűlt sokaságot az alkalmatossághoz képest a' buzgó áhítatosságra. A' prédikáció csak hamar el-végeződván, hegedü, sip, dob, trombita között el-kezdődött a' Nagy Mise fő Tisztelendő Csongrádi Plebánus Tit. Titt. Ur által ezekkel a' szókkal: *Te Deum laudamus!* A' mikor a' gyalogságnak töltött fegyverei, a' ki szegzett ágyukegyfzerre el-durránván, nagy figyelemetelést szerzetek a' jelen lévőkben. Ez így ment a' nagy Mise alatt egynehány izben olly ropogással, hogy nem csak az Alsószonyi fejekenn lévő bokrok, és bokréták, hanem még a' Templomnak kemény bóltozai is mind annyiszor meg-rázkódtak. — El-végeződván nagy áhítatosság között a' szent Mise, fel-allott Tisztelendő Szegedi Plébánus Ur (*Radványi*); és minekutána a' B. Sz. Mária születésének napjához képest

meg-mutogatta volna' hogy a' B. Sz. Máriát a' Jézus, annyát tisztelni kell, ilyen formánn alkalmaztatta Tanítását: „Helyessenn tselekedett tehát Tek. N. Csongrád Vármegye, hogy e' mai napot, Mária tiszteletének napját választotta a' mi ditsőfféges győzödelmeinkért való hálá adásra. Még Sz. István Királyunk a' B. Sz. Mária oltalmába ajánlotta e' mi Országunkat, és attól fogva, Isten után Máriának köszönhetik Nemes Magyarjaink győzödelmeiket, s. a. t.“ Ezután elbeszélte melly szerentséssen vették meg győzödelmes seregeink 10 ezer emberrel megerősített Mántua várát, 's most is mitsoda szerentsével mennek elő. Ezután intett bennünket, hogy segítsük Felséges Királyunknak győzödelmes seregeit, pénzel, eleséggel, katonával, egy szóval mindenünkkel.

Ezek után el - ütvén a' 12 órát, hívott a' patsirta (Kávéház), a' hol már akkor 80 személyekre meg-vólt terítve a' vig asztal. — Fent titulált Tek. Vice-Ispány Ur elől ülése alatt, dob, trombita, musika jó kedv között, el kezdődött a' gazdag ebéd. Az itt lévő különböző Vallású Urak, és Papok, mint egy atyának fiai (mivel az Afzszonyságok másutt vóltak) egymást ölelve, 's tele poharakat emelgetve jó izüenn Vivátoztak felséges Királyunknak, 's Királyné Afzszonyunknak, a' Felséges Királyi, Császári Háznak, Károly fő Hertzegnek, Fels. Nádor Ispányunknak 's Fels. Jegyesének, az Orosz Császárnak, az Angliai Udvarnak egességekért, hofszú életekért. Ittak ezenkívül Hazánk boldogulásáért, győzödelmes seregeinkért. *Suwarow, Kray, Melas*, és más Generalissainkért, Pápa ö Szentségéért, Fő Ispányunkért, és végezetre egymásért, mellyet mind annyiszor musika harsogások, és ágyú ropogások petsételtek: estvére

kelve Komédia, fényes bál, 's illendő Illuminatio tartatott, az itt lévő lovas, és gyalog katonaságnak bor és hús olztatott. Adjon a' Magyarok Istene mindnyájonknak sok illy örvendetes napokat érnünk, és nem sokára nem tsak Rómáról, hanem Párisról is ezt hallanuuk : *Suwarow ad portas!!!* Ez hát most a' leg nevezetesebb Ujság Szegedenn, más valamelly különössel innét nem kedveskedhetem, hanemha ezt mondom, hogy az el-kezdett Városháza, a' Licæum derekassann épülnek, a' posványosabb útzák díszetesebben töltenek. — Az árvizünk nagy részént el-ment, de halunk még is annyi van, hogy má'sájját egy forintonn is vehetni. A' buzának köble 2 forint a' Tavalzinak egy forint. Borunk sok, és jó, nehezen lesz, minthogy itt különben is kevés szokott teremni, hanem ezt másunné procurállunk.

Ungvárról 4. Sept. : — „

A' múlt Vasárnapon, az Ungvári Ekklesiák, az egyesült győzödelmes seregek' fegyvereinek szerentsés elő-meneteliért egyező akarattal *Te Deum laudamus* tartván, a' szokott czerimoniáknak ágyúk durrogásai között lett végben vitele után: mind ezen Vármegyebeli, mind szomszéd Vármegyékből is, ezen Solennitásra öszve sereglett számos Uri rendeket, Nagy Méltóságú Püspök ö Exja, az ártatlan vidámságig megvendégelni kegyelmesen méltóztatott. Melly alkalmatossággal, némellyek' unszolására, egy 'se. bembé lévő Ujság Copertájára, hevenyében ezen egynehány sorokat firkáltam: mellyeket jobb móddal más papirosra által tévén, ö Ex.jának által adattam.

TE DEVM LAUDA MUS!

Breve Epitacium,

— ceû Mica thuris —

— ad Aram gratitudinis missa
per A. P. de Cs.

Laudamus Te magne Deus! Tuus ille triumphus
Austriacus, qualem Miles ab Hoste refert.

* * *

Ditsértessék az Ur Jésus! Ki vezérünk,
Nagy Isten! 's azomba Ember-Társunk, 's
Vérünk.

Övé a' Hatalom: Övé az erősség;
Méltó hát hogy övé legyen a' ditsősség.
Moszkva, Török, Német, Anglus, Magyar, egy
Sziv,
Ötből nagy sziv telik; tsak a' Svéd legyen
hiv;

Öfzve olvadt hat sziv, sokat nyom a' latba,
A' részre öfzlott Frantz hijába kap hatba.
Helybe van már Nápoly; helybe Sárdinia,
Ambár tsikorgassa fogát a' Frantzia.

Egy van még rofzsz kézbe; Az Ur Jésus' képe:
Ezt is visszfa hozza a' Nagy Isten' népe.
'S meg esméri *Róma*, hogy meg tsalatkozott,
Mikor a' tagoktól a' Fő el-távozott.

Söt már is siratja súlyos nyavalyáját,
A' tsalóka Siren Frantz' impositáját.
Ditsősség Istennek! — Ditsérjük Pittet is,
Ki jól áll; 's Jó lábra állított minket is.
Ditsérjük a' Moszkvát; azt a' vitéz népet,
Melly már sok Frantzia-sapódlit le tépett.

Ditsérjük a' Magyarat! Melly nem ermér határt,
Tsak hogy holmi, mi 's más ne tegyen ben-
ne kárt.

Ditsértessék az Ur Jésus! Mert az erő
Övé: Légyen bár az ellenség vakmerő,
Vallás, Türedelem, és a' függetlenség,
Helyre áll: akár mit mivel az ellenség.

Disérteffék az Ur Jésus! átaljába,
Hogy ilyen szép Kötést szerzett Európába!

* * *

A' ki-adás végett hozzánk küldetett továbbá,
a' következő meg-történt dolognak környülállá-
sos le-irása is. —

Nagy-Károlyból, Sept. 1. napján: — „

„Mennyi hatalma légyen az ékesen - szóllás-
nak a' szivekenn, egy igazság' közönséges Hir-
detőjének szájában; és mit tehet egy hatalmas
Orátor: nyilván bizonyítja egy nevezetes törté-
net, melyet is az érdeemes közönséggel közleni
meltónak itéltem.

„Történt nevezetesen: hogy midön most a'
Theophoria innepén a' mi hatalmas Magyar
Concionátorunk a' mi ékesen szólló Kedves
Bielek Lászlónk, Nagy-Károlynak Fő uttzájánn,
lok féle rendü és vallású számos Halgatók gyü-
lekezetében egy szivre ható beszédet tartott vol-
na a' néphez: jelen vólt azon predikátziónn egy
28 esztendős Iffjú is *Kollári Mátyás* nevezetü,
vallására nézve akkor Lutheránus, ki is az egész
Theologiát Eperjesenn ki tanulta vala, 's már
esztendőtől fogva, Károlyban Tanitói hivatalt
viselt, és idővel Pap lenni szándékozott.

Jelen lévén hát ez az Iffjú, a' Nagy Tu-
dományú Concionator Urnak, a' néphez tartott
ékes Beszédjénn: ugy meg-gyözödött lelkében
ezen Iffjú, az abban a' predikátzióban elő adott

fundamentomos okoknak hallására, hogy más nap' mindjárt a' már fentebb tisztelt Concionator Urhoz mérvén, még némely nehézségeit elő adta, melyeknek is meg fejtéseket kérte, 's az igasságnak annál derekasabban lehető ki-nyomozására, 's azon okoknak még, mind jobban jobban lehető, meg hányására 's vetésére nézve, a' Predikátziót is el kérte magának. Ekképpen most azon hathatós Predikatziónak mind hallásából, mind figyelmetes el-olvasásából, úgy meggyőződött az igasságról: hogy Junius 29-dikénn, Péter és Pál innepe napján, nagy számú gyülekezetben, a' Nagy Károlyi Templomban, egész Ceremóniával a' Catholica szent hitet fel is vette.

„S-minthogy az Iffjunak szép elméje, 's tudománya 's más természet ajándékai 's szép talentomai vagynak, 's mindenek előtt való maga viselete, 's szép erköltse is nagy reménységet nyújtanak felőlle: tehát a' Tiszteletes Páter Piáristák' Rendébe bé vétettetett, és Októberbenn a' Papi öltözetet is fel fogja venni Privigyben ott lévén nevendék Papjainknak közönséges házok.

E r d é l y.

Midön 1799 Septembernek 3-dik napján Erdélyben T. Nemes Hunnyad Vármeyében B. Bornemisza János Ur ö Excellentiája' elől ülése alatt a' Tisztek változása esnék, és Tekintetes Lázár János és Kenderesi Sigmund Urak fő Biro-ságra Tek. Keserü Antal Ur Fő Notáriusságra, Mélt. Bartsai László Ur pedig leg első Tiztségre lett lépésekor Vice-Ispányságra emeltetnének,

ezen következő beszédet tartotta említett M. *Bartsai László* Úr:

„Születni élni és meg halni csak ugy érde-
 melnek Tekintet, ha a' két elsőnek lokan ör-
 vendenek, az utolsó pedig számtalan jajjós zo-
 kogásokat inditt fele barátaink' szivekben. —
 Minden haszonra van teremve. — A' plánták
 haszonra bunak ki a' föld gyomrából — a' ker-
 tek jó illatokkal kedveskednek. — A' termőfák
 frissítő gyümölcsökkel szolgálnak az iz-érzésnek,
 a' terméketlenek meg melegittik szobáinkat. —
 Az állatok, melyek oktalannak nevezett-
 nek, a' veszedelemben együve futnak, egy-
 mást oltalmazzák. — — Tsak mi születnénk,
 élénk és hálnánk e' meg a' nélkül, hogy má-
 soknak leg kevesebbet is szolgáltunk volna? Bé-
 fekügyünk e' a' tetlő puhaság' szobáiba; és ott,
 a' könnyen hívő érzékenységek' hízeltedése kö-
 zött el töltjük e' hijába időnket, azoknak el dor-
 bézlásokkal, melyek szorgalmatos szüleink' halá-
 lával ingyen szállottak réánk?

„ Ne inditson e' fel, egy hiv Hazafi, mi-
 ként törődik háza' setét szegelyében a' nyomo-
 rultak' boldogságán — a' nyögő emberek vigasz-
 talásánn. — Ki volna olyan érzeketlen Polgár,
 olyan háládatlan Hazafi? a' kit Hazánk törté-
 neteiben virtussal tündöklő érdemes Hazafiak'
 példájok és emlékezetek, az Egoismus' szennyei
 közül az emberiség' tiszteletére és hasznára ki
 ne szollithatna. — Aldottak légyenek hamvai
 azon el enyészett érdemes férjfiaknak, a' kik,
 életekben az önnön szertetet a' nyereség' kívá-
 nalt utálatoson meg vetvén, tsupán tsak az em-
 beriség' szertetete, és a' köz haszon vezérelte az ő

Nemes lelkeket. — A' kik tsak ugy vélték boldogoknak magokat, ha nyomorult felebarátyokon segíthettek. — Nem emészthette meg Érdemes Hazafiak! az irigy idő öfzlopaitokat — halhatatlanok vagytok hiv emlékezetünkben. — Unokáink unokáinknak adják által tiszteletre méltó tselekedeteiteket. — Lelkesítsenek ezen gondolatok, ébresztsenek fel ezen elmélkedések, és a' midön N. Vármegyénk' választásából, és miny nyájunktól méjjen tisztelt Felső Főjedelmünknek méltóztatott meg erősítéséből, személyünk, Közjóra tzelező hivatalokra meg bizattatik, kövésük mindenekben érdemes házankfiainak nyomdokait — irtsuk ki az emberiség' gyalázatyát az *Egoismust*, és egybe rontva vessük azt az egyenes lelki esmeret' Itélő széke eleibe! Szolgáljunk polgár Társainkhoz való buzgó szeretetből egységben, a' személyes boszorkodás, epés nyughatatlanság, számkivetve légyenek örökre, tsak az egyenesség érzékenitse sziveinket, és a' mint egy érdemes Hazánkfia inteni méltóztatott, tsak abban vetélkedjünk, ki használhat többet a' Közönségnek. — Hogy szégyenüljenek meg az *Egoisták*, és elpirult ortzajok tegyék a' Virtust még betesebbé. Részemről méjjen tisztelem bennem vetett bizodalját a' T. Nemes Vármegyének — meg érdemelni leg főbb törekedesem lézen. — Fel emeltetésemet Titussal tsak abban találom, ha többnek használhatok, és a' Tek. N. Vármegye betses szeretetébe ajánlva, vagyok és lézlek az érdemes Közönségnek alázatos szolgája.

Bartsai László.